

АНАЛІЗ ШЛЯХІВ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ОПТИМАЛЬНОЇ ВИРОБНИЧОЇ
РЕСУРСОЄМНОСТІ ШВЕЙНИХ ВИРОБІВБОКША Н.І., МАТВІЙЧУК С.С.
Мукачівський державний університет

Сучасна епоха промислового розвитку виробництва спрямована на його інтенсифікацію та прискорення, впровадження ресурсозберігаючих (матеріало-, трудо-, енергоощадних і т.д.) технологій, збільшення обсягів виробництва з одночасним зменшенням тривалості виробничого циклу. Не винятком є швейне виробництво, продукція якого є життєво необхідною для людини як біологічного виду. Для вирішення вищезазначених умов “існування” в промисловому “середовищі” сьогодення перед виробниками продукції легкої промисловості ставляться досить складні і суперечливі завдання. З одного боку, основним чинником забезпечення промислового приросту виробництва є його автоматизація, головною передумовою якої є стандартизація і уніфікація об’єкта виробництва. З іншого боку, для збільшення обсягів реалізації продукції і стимулювання купівельної активності споживачів необхідне постійне розширення асортименту швейних виробів, їх модельного, конструктивного, колористичного і т.д. вирішення.

Авторами досліджується проблематика проектування і виготовлення швейних виробів з матеріалів з рисунком [1,2], які з одної сторони дозволяють значно розширити модельний ряд при проектуванні РАС [3], а з іншої сторони збільшують матеріалоемність виробу, трудомісткість виготовлення та значно ускладнюють можливість впровадження САПР на всіх стадіях виробництва даного асортименту.

Для вирішення поставленої проблематики проаналізовано методи вирішення задачі оптимального проектування розкладок деталей одягу та розроблено типові схеми розміщення лекал в розкладці, що дозволить мінімізувати витрати матеріалів на одиницю швейного виробу [1].

В роботі [2] виконано аналіз можливості удосконалення виробничої технологічності конструкції виробів на прикладі швейних виробів костюмного асортименту з рисунчастих матеріалів. Для цього запропоновано варіанти моделей даного виду одягу з огляду оптимального співвідношення “естетичне сприйняття моделі з рисунком – мінімальна ресурсоемність”.

Також структуризовано умови та фактори, що впливають на ресурсоемність швейних виробів в клітинку та смужку, на основі чого спроектовано графічні моделі структурної оптимізації у вигляді «дерева» проблеми виробничої технологічності конструкції швейного виробу (ВТКВ) та причинно-наслідкової діаграми Ісікаво Каору [2]. В подальшому при дослідженні даної проблематики виконаний етап роботи дозволить наблизитися до створення оптимальної (раціональної) моделі технологічного процесу швейного виробництва з рисунчастих матеріалів.

Однак існує ще ряд моментів, які потребують розгляду за умови конкретного впровадження швейних виробів з певним конструктивно-технологічним вирішенням і видом матеріалу та адаптації їх до реальних умов виробництва. Відомо, що лабільність конструктивно-модельних вирішень жіночого одягу і матеріалів на їх виготовлення призводить до необхідності перепроєктування технологічного процесу, його технічного переоснащення чи доукомплектації, перерозподілу виробничих функцій між працівниками. Тому доцільним є детальний якісний і кількісний аналіз факторів технологічності виробничого процесу швейних виробів, в тому числі і з рисунчастих матеріалів, оптимізації тривалості виробничих етапів, зменшення коливань в трудомісткості, відпрацювання технологічного процесу з огляду на такі основні принципи поточного виробництва як безперервність, ритмічність та синхронність, при чому не лише в межах швейного цеху, а і між основними виробничими етапами також (ПВ-розкрій-пошиття).

Вирішення цих питань можливе в контексті аналізу особливостей серійного та дрібносерійного типів виробництва (що є найбільш розповсюдженими серед типів швейних виробництв на даний час), потоки яких є багатомодельними, одно- двох асортиментними з можливістю переходу і швидкої адаптації виготовлення на іншу споріднену асортиментну групу.

За таких умов виробництва одним з пріоритетних напрямків “життєздатності” виробничого процесу з мінімальними часовими втратами є раціональне застосування трудових ресурсів з оптимальним використанням їх здібностей та можливостей. Вирішити проблему раціонального розподілу функцій між виконавцями на практиці методом інтуїтивної розстановки робочих завжди важко, і тому актуальна задача пошуку сучасних методів вирішення такого завдання, що дозволить забезпечити узгодженість виробничого процесу в часі і просторі, якісно і кількісно відповідно до потужностей виробництва і особливостей асортименту, що виготовляється.

Література:

1. Бокша Н.І. Методи вирішення задач оптимального розміщення лекал деталей в розкладці// Науковий вісник СХУ ім. Володимира Даля, 2012. - № 12 (183), ч.1 - С.42-47.
2. Матвійчук С.С.Бокша Н.І. Аналіз моделей оптимізації виробничої технологічності швейних виробів з рисунчастим матеріалом//Науковий вісник МДУ, 2014.-№16(11). – С.19-24.
- 3.Славінська А.Л. Методи типового проектування одягу: Навчальний посібник/ А.Л. Славінська. – Хмельницький: ХНУ, 2012. – 179 с.